

Jesus lift my soul

JORDI CASTELLET I SALA

649 284 074

Teòleg, escriptor, professor i conferenciant

«Eleva, Jesús, la meva ànima», com es podria traduir la lletra que el cantautor d'ascendència irlandesa Ed Sheeran (1991) ha presentat, a finals de 2024, inspirat de pregària, petició, lloança i esperança. Es tracta d'un himne edificant de fe i resiliència. La lletra aprofundeix en la superació dels moments més foscos de la vida a través de l'amor diví, així com gràcies a la recerca de la força de la fe.

La poderosa combinació de versos inspiradors, un cor en moviment i el so atemporal de la veu recreada d'Ed Sheeran es combinen per arribar als tons del *Worship* d'origen nord-americà. Val a dir que, a casa nostra, sorgeixen cada vegada més grups que miren d'apropar-se a aquest estil pop de música per expressar la pregària, la lloança i l'espiritualitat pròpia de tota persona.

Busqueu-ho a «Worship.cat»

Sense incloure's en la mateixa onada, el recent tema de Coldplay «*We pray*» és un bon testimoni del fet que tots preguem, els que creiem i els que diuen que no; els catòlics i els ateus; els agnòstics i els escèptics. Existeix un impuls interior en cada persona que el porta a demanar per ser millor, perquè li vagin bé les coses, per salvar la vida, per demanar la salut, els diners, l'amor o fins i tot la mort, quan s'arriba al terme del camí.

Ed Sheeran, qui va començar tocant la guitarra i cantant a la seva parròquia de Framlingham a Anglaterra, canta la seva pregària perquè Jesús l'ajudi a elevar la seva ànima, que és com dir el seu interior més íntim, el seu cor, la profunditat des d'on la seva pròpia consciència es troba amb Déu. Diria la lletra, convenientment traduïda i adaptada:

1. Els meus peus s'anaven arrossegant
lentament per aquesta carretera.

Núvols foscos damunt la meva pesada càrrega.

Atrapat en les ombres fredes i solitàries. Llavors un
xiuxiueig em va dir que no estava sol.

Tornada. Vaig sentir el seu nom en un suau toc de brisa.

Vaig sentir el seu toc i vaig començar a caure.

Vagava perdut en nits tan negres.

Ara estic segur que no hi ha marxa enrere.

Cor. Jesús, aixeca la meva ànima tan alt.

Trenca les meves cadenes deixa'm volar

A través de la tempesta pel foc.

Buscant l'amor, cercant més amunt.

2. Somnis esmicolats em van omplir el cor.

Però la seva llum els va apartar.

Veig el seu rostre quan tanco els ulls.

Ell és el sol en els meus cels foscos.

3. Va caure amb força en aquest món cruel.

A través del dolor es va desplegar el seu amor.

Sense por, sense objectius llunyans.

Jesús, ell eleva la meva ànima.

Cor. Jesús aixeca la meva ànima tan alt.

Trenca les meves cadenes, deixa'm volar.

A través de la tempesta, a través del foc.

Buscant amor, cercant més alt.

Del mateix autor, es poden trobar fàcilment altres temes de contingut religiós, espiritual i de lloança, com ara una cançó de Nadal «*Sweet little Jesus – Dolç petit Jesús*»; «*Grace in the Silence – Gràcia enmig del silenci*», fins i tot «*The Light that Leads – La llum que guia*». Però no tan sols Ed Sheeran, sinó el mateix Justin Bieber (1994), el que havia estat un infant terrible, atrevit i amb presència de mal educat, en canvi ara s'aboca a tot un seguit de repertori *Worship*: «*Holy Jesus – Sant Jesús*»; «*Grace of Jesus*»; «*Near the Cross – Prop de la creu*» i amb Rihanna (1988) canta «*Jesus saves, forever*

Faithful – Jesús salva, fidel per sempre.» Es podria continuar fins pràcticament l'infinit, perquè si bé aquests són cantants que arriben amb la fama que els precedeix i presenten els seus temes religiosos, en canvi n'hi ha molts altres que, sense ser tan coneguts, componen i canten *Worship*.

Aleshores sorgeix la qüestió: per quan algun grup català o espanyol reconegut serà capaç de fer la seva aportació a aquest gènere? És tan sols una temàtica britànica i nord-americana que els d'aquí tan sols poden copiar? O bé es tracta d'una impossibilitat que artistes reconeguts del país puguin expressar la seva fe, la seva pregària i el seu art en bé dels sentiments i experiències més universals? (Mt 6,6).

El pes dels prejudicis, d'una lectura de la història esbiaixada, d'una crítica despietada amb l'Església comporta a molts l'impediment per a poder-se expressar lliurement, també en el camp musical i artístic. En canvi, cal reconèixer que l'impuls espiritual es troba en tota persona, que desitja sempre anar a més, viure més, estimar més, perdurar més enllà de les limitacions imposades per la vida present. En aquest àmbit, sobretot per a vèncer les tendències negatives de cadascú, cal la gràcia, la força poderosa de Déu actuant en el cor humà, que no hi entrarà si no se li demana.

Pronostico doncs, per no gaire enllà, un sorgiment a casa nostra del *Worship* i de la música espiritual. Resto a l'espera!

